

- 2. Mind egyszerű, mind szerény külsőre nézve, Az angyalok öröme, világ gúnyja; De bensőleg Istentől van mindnek éke, És szép velük Jézusnak koronája. Az idők csudái, Kik tudnak vigyázni, És készülten várják Őt, nagy királyukat, Hogy méltón mutassák a hódolatukat.
- 3. De ők is csak Ádámnak por nemzedéke, Kik halandó testüket is hordozzák; És bajt okoz nekik a lélek edénye, Az ételt és italt is megkívánják. És szóban vagy tettben, És alva vagy ébren Ők mást, mint a többiek úgysem tehetnek, De romlottságban, rosszban részt sosem vesznek.
- 4. Ám lélekben isteni törzsből születtek, Mert meggyőzettek Isten igéjétől; Az isteni tűzből egy kis szikrát vettek, Ez táplálja őket a magas mennyből. Az angyal-testvérek Örülnek, ha ének A jámborok ajkáról itt lent felhangzik, És felhat a mennyei fényes szentélyig.
- 5. Még a földön járnak, s már a mennyben élnek; Bár gyengék, a földet a rossztól védik; A háborúságban ők békét élveznek, S mit imában kérnek, azt el is nyerik; A részük sok bánat, De örömben járnak; Már mintha meghalt volna minden érzékük, De virul a hitben mély benső életük.
- 6. Ha életük, a Krisztus, láthatóvá lesz, Önmagát dicsőségben megmutatja, Ó, akkor majd mindegyik tündöklő fényt vesz, És őket a világ is megcsodálja; Ők akkor vigadnak, S vele uralkodnak; Az egeknek fényében, dicskoronákban; Így laknak majd örökké az új hazában.
- 7. Ti hegyek és völgyek, mind örvendezzetek, Hogy hívő emberek élnek rajtatok; Ez pecsétje Istennek s bizonyság néktek, Hogy közeleg már a ti váltságotok. Velük fogtok szépen Még virulni fényben, Ha egykoron elrejtett éltük kitűnik, Mely után sóhajotok sohasem szűnik.
- 8. Ó, Jézus, Te lelkeknek elrejtett élte, Te benső világunk égi pompája, A lélek csak általad jut szövetségre, Bár nehéznek látszik a kereszt súlya. A csúfolók nékik Most rossz hírük költik; Itt Krisztussal rejtetten élnek Istenben, Ott örökké örvendnek egykor a mennyben.